

Kuva on näytelmän harjoituksista tammikuulta. Rooleissa Aapo Oranen, Tuuli Anikari ja Riina Uimonen.

TEATTERI

Korpun ja Jonatanin huikea seikkailu

Mikkelin teatteri: Veljeni Leijonamieli. Alkuperäisteos Astrid Lindgren. Suomennos Jukka-Pekka Pajunen. Ohjaus Hanna Ryti. Ensi-ilta 16.2.2019.

JONATAN SANOI, että oli asioita, jotka oli tehtävä, vaikka ne olivatkin vaarallisia.

Repliikki kuvaa hyvin Mikkelin teatterin uutta näytelmää, jonka sisäinen moraalinen käsittelee rakkaudesta, ystävyyyttä ja oikeudenmukaisuutta. **Astrid Lindgrenin** 1970-luvulla ilmestyneen kirjan on myös arveltu saaneen virikkeitä Vietnamin sodan kauhuista, vallankäytöstä ja moraalinen rappiota. Veljesparin kuolemat ja heidän siirtymisensä toisiin maailmoihin luovat fantasiamatkaa uskomattoman kokemuksen.

Näytelmän tekijät ovat ottaneet täysillä haasteen vastaan. **Hanna Ryti** ja työryhmä ovat loihittaneet näyttämölle näyttävän ja vaikuttavan esityksen, jonka kantimena on Lindgrenin arvoituksellinen teksti, mutta myös tekniikka ja visuaalisuus. Ryti antaa ohjauksessaan tilaa niin näyttelijöille kuin tekniikalle. Ehkä raja visuaalisuuden ja sanoman välillä on jo rajamailla, mutta komeaa oli katsella ja kokea.

Ami Laukkasen, Jonathan Millerin, Jukka Revon ja Janne Pajarisen lavastus-, valo- ja äänitaituruus on huippuluokkaa. Linnut lentävät todellisina, hevoset ja sudet laukkaavat aitoina hahmoina ja äänien täsmällinen havainnointi noukkii pienimmätkin risahdukset. Kun tähän lisätään **Tarja**

Kopperin mielikuvitukselliset puut, **Mari Heinosen** suunnittelemat otukset ja muu tarpeisto sekä **Marjo-Riikka Romon** naamiointi saadaan koko kattaus teatterin tuomaa lumoa esille.

NÄYTTÄVÄ TEKNIikka ei kuitenkaan ole kaikki. Ohjaaja Ryti pitää huolta siitä, että sanoma nousee esityksen keskiöön. Henkilöohjaus onnistuu luomaan juuri niitä teemoja, jotka tekevät näytelmän sanoman satuttavaksi. Veljesten välinen yhteys, kuoleman ja pelon voittaminen, petturuuden ja vihan voittaminen esitetään sympaattisesti ja aidosti, vaikkakin osin julminkin keinoin.

Riina Uimonen ja Aapo Oranen veljeksinä Korpun ja Jonatanin rooleissa saavat heti sympatiat puolelleen. Veljesten tiukka side joutuu koetukselle tapahtumien myötä, mutta yhteys säilyy kautta maailmojen. Uimonen ja Oranen pitävät yllä esityksen sanomaa pelon, mutta myös rohkeuden ja oikeudenmukaisuuden kautta. Seikkailu Kirsikkalaakson Nangijalasta kohti Tengilin linnaa kulkee veljesten tiukassa uskossa parempaan tulevaisuuteen, hyvän puolesta paha vastaan. Uimonen ja Oranen yhteistyö sujuu oivallisesti.

RISTO KOPPERI Jussin roolissa osoittautuu kylän petturiksi ja saa lopuksi palkkansa. **Vintte Viitanen** Tengilin hahmossa ja vartiomestarina Dodikin roolissa edustavat esityksen vastavoimia pelotavain ottein. **Tuomas Turkk**a ja **Joonas Kääriäinen** ovat esityksen

hauskuuttajat. Hieman tyhmit vartiosotilaat onnistuvat virittämään hauskaa huumoria todellisuuden rinnalle. Veder ja Kader tuntuvat olevan lasten suosikit monessa kohtauksessa.

Joonas Kääriäinen vakuutti myös vangitun Orvar-kyläpäällikön roolissa. **Ismo Sievisen** Matias-rooli hellyttää katsojan oikeudenmukaisuudellaan ja ystävyydellään. Kohtaus Matiaksen ja Korpun kanssa on miltei itkun paikka. **Tuuli Anikari** urhean Sofian roolissa on näytelmän moraalinen kannalta keskeinen. Hän taistelee urheasti vääryyttä vastaan.

Mukana ovat myös vakuuttavasti roolinsa tehneet **Mona Lindfors, Elina Kotro ja Veli Huopalainen** näytelmän henkilöinä ja kyläläisinä.

KUOLEMA JA sen jälkeinen elämä saattavat tuntua vaikeilta aiheilta niin aikuisille kuin lapsille. Veljeni Leijonamieli kuitenkin on niin huumaa ja mieliä kiehtova tarina, että ennakkoluulot voi panna roskikseen. Esitys sopii aivan hyvin koko perheelle, mutta ei ehkä ihan nuorimmille. Visuaaliset hienoudet, muinaishirviöt Katla ja Karma sekä taistelukohtaukset saattavat järjestyttää, mutta näemmehän niitä telkkaristakin päivittäin.

Katselukokemuksesta jakoi kanssani **Ella**, 9, joka piti näytelmää hyvänä ja oli vain huolissaan siitä, että jäi-kö Sofialle yhtään kyyhkysyä, kun niitä joku paha ihminen metsästä.

Korppu ja Jonatan näkivät lo-pussa valon. He hyppäsivät...
| TIMO HEIMONEN